

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4763/2025
07.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Мишић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Путеви Србије“ Београд, Града Београда – Секретаријата за саобраћај и ЈКП „Београд пут“ из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18469/19 од 06.06.2024. године, у седници одржаној 07.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18469/19 од 06.06.2024. године, у преиначујућем делу (став други изреке), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18469/19 од 06.06.2024. године, у преиначујућем делу (став други изреке).

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1681/17 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд да тужиоцу на име материјалне штете исплати: на име штете на возилу износ од 123.114,00 динара са законском затезном каматом од 29.03.2018. године до коначне исплате; на име трошка прибављања записника МУП износ од 1.540,00 динара са законском затезном каматом од дана плаћања до коначне исплате; на име трошкова шлепања возила износ од 3.000,00 динара са законском затезном каматом од дана фактурисања до коначне исплате; на име трошкова израде записника о оштећењу возила износ од 4.000,00 динара са законском затезном каматом од дана фактурисања до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца у односу на туженог Град Београд – Секретаријат за саобраћај Београд. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца у односу на туженог ЈКП „Београд пут“. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.400,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев

у делу који се односи на законску затезну камату на трошкове парничног поступка почев од 18.03.2019. године до дана наступања услова за извршење.

Допунским решењем П 1681/17 од 03.06.2019. године Првог основни суд у Београду обавезан је тужилац да туженом Град Београд – Секретаријат за саобраћај накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18469/19 од 06.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени ЈП „Путеви Србије“ да тужиоцу на име накнаде штете исплати: износ од 53.114,00 динара са законском затезном каматом од 29.03.2018. године до исплате; износ од 1.540,00 динара, износ од 3.000,00 динара и износ од 4.000,00 динара, и у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог, тако што је одбијен, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд да исплати тужиоцу износ од још 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.03.2018. године до исплате, да се обавезе тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 1.540,00 динара на дан плаћања до коначне исплате, да се обавезе да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 3.000,00 динара од дана фактурисања до коначне исплате и да се обавезе тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 4.000,00 динара од дана фактурисања до коначне исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 71.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначено је допунско решење о трошковима поступка, тако што је обавезан тужилац да туженом Град Београд на име трошкова поступка исплати износ од 25.500,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против преиначујућег дела (става другог изреке) правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. Наиме, ради се о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, нити у ревизији указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда. Наводи ревизије указују на битне повреде одредаба парничног поступка, које нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.02.2017. године. Вредност предмета спора је 131.654,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**